

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1549. usque ad annum 1551 - ... Atque Tabulis
Chronologicis Ab Anno Christi 1000 Usque Ad 1595 ...

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118537

§. 100. Franciæ Regis edictum contra Protestantés.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66584](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66584)

nicamus, præter alias pœnas supra commi-
 natas, reservando tamen nobis, & successo-
 ribus nostris Archiepiscopis Trevirensibus
 metropolitanis potestatem super præmissis
 omnibus, & singulis addendi, minuendi,
 corrigendi, extendendi, interpretandi, &
 declarandi, quoties opus fuerit.

Omnia hæc Decreta die decima ter-
 tia Maji in Trevirensi Ecclesia Cathedra-
 li fuere approbata. Præterea plu-
 res alii Metropolitanæ Catholici eadem
 Cæsarea edicta Augustæ condita tam
 circa *Interim*, quam circa Cleri emen-
 dationem promulgari curarunt, eorum
 tamen acta ad nos non pervenerunt.

§. C.

*Franciæ Regis edictum contra Pro-
 testantes.*

Pariter Galliarum Rex suum reforman-
 di studium quodam specimine exe-
 rere satagebat; quippe die quarta Ju-
 lii Lutetiam Parisiorum ingressus so-
 lemnem decrevit supplicationem, cujus
 rationem populo demonstrabat edito
 hanc in rem edicto, in quo hæc lege-
 bantur: *Ad Majorum meorum exemplum*
statui omnino, suscipere fidei Catholicæ,
Religionis, authoritatis, & libertatis apo-
stolicæ, & ministrorum Ecclesiæ patroci-
nium, atque tutelam: inter causas, hæc
Hist. Eccles. Tom. XL. B etiam

Sæcul. XVI.
 A.C. 1549

*Nouveau re-
 cueil de ci-
 qui s'est passé
 contre les
 Protestants
 en France par
 le Fevre in q-
 Sarpi hist.
 Conc. Trid.
 3. p. 480.
 Sleid. l. 21.
 p. 763.*

Sæcul XVI. etiam est præcipua, ut publice constaret, A. C. 1549. quantopere detester eos, qui contra præscriptum Christi, contra formulam, & traditiones Apostolorum, contra totius antiquitatis consensum negant præsentiam Corporis, & Sanguinis Christi, qui Baptismo, & Pœnitentiæ, & bonis operibus, & Sacramentis vim omnem detrahunt, qui auctoritatem Ecclesiasticam, & Ordinem hierarchicum plane contemnunt, qui cultum, & venerationem, & reliquias divorum rejiciunt: deinde per eam supplicationem testificari volui, quæ mea sit sententia, quæ voluntas, nimirum, quod exemplo Majorum, & imitatione quadam hæreditaria, de dogmatis omnibus, ita sentiam, & credam, sicut Ecclesia Catholica, Symbolum Apostolorum, Concilium primum Nicænum, & alia multa Concilia Patrum: item, quod hæreses, jam olim damnatas, hoc vero tempore partim resuscitatas, partim inventas a Luthero, Carolo studio, Zwinglio, Oesolompadio, Melanchtone, Bucero, Calvino, & id genus aliis hæresiarcho, hominibus monstrosis, & pestiferis, plane decreverim e meis finibus exterminare, & in eos, qui meriti sunt, gravissime vindicare.

Hoc edictum Rex per omnes Regni Provincias divulgari præcepit, cunctisque Episcopis pro emendandis eorum Diœcesibus Provinciales Synodos celebrandi facultatem concessit. Hæc tamen

tamen agendi ratio Romanam Curiam ^{Sæcul. XVI.} offendit, eo quod Rex hoc facinore adeo ^{A.C. 1549.} Christiano Ecclesiam Gallicanam Sedi Apostolicæ minus obnoxiam reddere videretur (*). Idem Rex jam antea die quarta Februarii aliud promulgavit edictum, quo Præsidualis Curiae Judices, eorumque Vicarios de negligentia, qua in Lutheri Sectatores inquirere prætermiserunt, vehementer redarguit. Ineunte anno sequenti idem Franciæ Rex edictum a Francisco I. Patre suo contra eosdem promulgatum innovari iussit, severissimas intentans pœnas in illos judices, qui hæreticos manifestare, eosque punire neglexerint. Ceterum hoc anno nulla Facultatis Theologicæ censura occurrit, præter illam admonitionem, qua die secunda Septembris quemdam Carmelitam perstringit, eo quod in die Beatæ Virginis assumptæ sermonem habens, Orationem Angelicam omisisset, id vero, ut deinceps faceret, Facultas eidem injunxit.

B 2

§. CI.

(*) De hac Pontificis suspitione, atque offensione solus Sarpus semper summis Pontificibus infensus mentionem fecit, nullum tamen, qui insulsum hoc commentum suæ Historiæ infereret, Scriptorem invenio præter Continuatorem ipsi haud absimilem.